

danste Folk, bør ogsaa have Ret til at vælge Flertallet af Repræsentanterne i Folketinget. Men der er en Ting, som interesserer mig ulige mere, og det er, at vi kunde blive mere end det dobbelte af dem oppe i Landstinget. Jeg skal derfor aldrig blive led af at holde de Højremænd, der have raabt paa Grundlovens § 32, for Dje: Ja, ville I være med til at forhøje Folketingskredsens Antal, saa vær saa god, det ønske vi Demokrater netop, vi ville være dobbelt saa mange, som de ere der oppe. Vi have jo hørt Røster om, at det skulde være en Udgang paa den politiske Kamp, at man indførte Fællesafstemning mellem Folketing og Landsting ligesom i Sverige. Ja, det kunde jo være herligt nok, naar vi først kunde blive dobbelt saa mange som Landstinget. Jeg skal ingen Røverkule gøre af mit Hjerte, men sig til de Højremænd, der have raabt højt om Ophjælpsen af Grundlovens § 32: Lad os kun faa den oplyst og faa de 137 Medlemmer, saa kunne vi bagefter snakke om Grundloven, saa kunne vi godt faa slaaet fast, at der ikke skal være mere end 137. Men det maa vi se paa, naar vi skulle gaa til en Udvidelse, at Landboerne ikke paa nogen Maade blive forfordelte. Det er et godt gammelt demokratisk Standpunkt, og det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds bevægede sig lidt paa ghygende Grund, da han kom ind paa at angribe Rjøbenhavnerne. Det var egentlig et Angreb paa alle os, der ikke ere valgte i de Valgkredse, hvor vi bo, men det er det ærede Medlem heller ikke, og han skulde derfor seje for sin egen Dør, før han sejede for vor. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at skønt jeg er født paa Landet og bor paa Landet og repræsenterer en Valgkreds, hvis Hovedbestanddel er Landet, finder jeg dog, at der er en stor Fordel ved, at man ikke bor i sin Valgkreds. Man er da jo fri for meget personligt Brovleri, og der er en Ting, som har ulige meget mere at betyde, at naar jeg forsvarer min Valgkreds Interesser, forsvarer Ribes Interesser, kan ingen bestyldte mig for, at det er personlige Interesser, jeg taler for. Jeg bor ikke i Kredsen og skal ikke have Del i de Fordele, der er Tale om. Er der noget, som Folketinget har været bange for og med Ære har været bange for — den Erfarings har jeg gjort mange Gange, og det siger jeg til Folketingets Ære — saa er det det, at der herinde skulde være Tale om paa den ene eller den anden Maade at fremhjelpe Rigsdagsmændenes personlige Interesser. Det har spillet en Rolle til sine Tider, og Folketinget har vist, at alt

andet er Tilfældet, end at der her i vort lille Land skulde være noget af det, som man begyndte at raabe paa, at ogsaa her skulde være Panama-Historier. Det er ingen Bebrejdelse, der har noget at betyde, at rette mod Rigsdagsmænd, at de ikke ere valgte i de Kredse, hvor de bo, og det skulde vi fra demokratisk Side være de sidste til at rejse Angreb mod. Vi maa sige om de Folk, der vælge os, at de kunne nok selv sanse, hvem de ville have og hvem ikke, naar de staa for Dommen, kunne de selv sanse, om de ville have en Rjøbenhavner eller en Mand, der ikke bor i Rjøbenhavn; det, som det kommer an paa, er, hvem der dygtigst, alvorligst og mest energisk tager sig af deres Interesser. Derfor kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem i, at det skulde være en Generaludby, at Folk ikke ere valgte i den Kreds, hvor de bo. Det er hverken det ærede Medlem eller jeg, og derfor ere vi lige godt i Stand til at repræsentere de Kredse, vi skulle repræsentere her. Som sagt, min Mening er, at vi bør holde os paa vort gode gamle Standpunkt, og jeg vil endnu kun til Slutning anbefale en eneste Ting, den er halvvejs fremdragen af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen). Dette ærede Medlem kom ind paa at omtale, at der var en Landstingsmand, der under Behandlingen af denne Sag havde sagt, at det var ikke heldigt, at vi fik 137 Folketingsmænd, fordi de vilde skabe et politiserende Folk. Lad os nu ikke selv gøre vore Modstandere Uret; den ærede Landstingsmand rettede det til storpolitiserende Folk, lad os nu lade ham vederfares Ret. Han var altsaa bange for, at naar vi fik de mange Valgkredse, skulde vi blive et storpolitiserende Folk. Hvor kan nu en Mand, der vil kalde sig Demokrat, tage saadanne Ord i sin Mund under den nuværende Situation? Det begriber jeg ikke. Thi er der noget, vi skulle interessere os for her i vort Fædreland i nærværende Tid; er det Storpolitiken. Vi maa først have Grundlovs spørgsmaal afgjort og klart. Thi det er desværre altfor sandt: Hvad have vi faaet ud af den Forhandlingspolitik, der har været ført en saadan Kummel om, hvad fik vi ud af den i Fjor, og hvad saa vi ud af den i Mar, og hvorfor saa vi ingen Ting ud af den? Det er, fordi det storpolitiske Spørgsmaal staaar bagved og spiller med her. Det er Grunden til, at vi ingen Begne komme, og derfor gælder det først og fremmest om, at det danske Folk er rigtig vaagent over for det storpolitiske, og at det aldrig nogensinde glemmer, at vi